

Ochrana osobních údajů

Smyslem právní úpravy ochrany osobních údajů je Listinou základních práv a svobod zaručené právo na ochranu občana před neoprávněným zasahováním do jeho soukromého a osobního života neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů.

Za základní právní prameny pro současnou právní úpravu ochrany osobních údajů můžeme označit již výše zmíněnou Listinu základních práv a svobod (dále jen „LSZP“), Směrnicí č. 95/46/EC Evropského parlamentu a Rady z roku 1995 o ochraně jednotlivců ve vztahu ke zpracování osobních dat a o volném pohybu těchto dat (dále jen „Směrnice“) a Úmluvu č. 108 Rady Evropy na ochranu osob ve vztahu k automatizovanému zpracování dat z roku 1981, která vstoupila pro ČR v platnost 1. 11. 2001.

1 Působnost zákona o ochraně osobních údajů

Zákon o ochraně osobních údajů č. 101/2000 Sb. (dále jen „ZOOÚ“) se vztahuje na osobní údaje, které zpracovávají státní orgány, orgány územní samosprávy, jiné orgány veřejné moci, jakož i fyzické a právnické osoby.

Platnost tohoto zákona je stanovena dnem 26. 7. 2004 (některé části dnem 1. 1. 2005).

ZOOÚ je postaven na dvou základních principech:

- principu využití údajů výhradně v souladu s cílem, pro který byly shromážděny
- a principu podílu občana na ochraně údajů, které o něm vypovídají, a to zejména udělením či neudělením souhlasu se zpracováním, prohlášením určitých údajů za veřejné, požadavky na opravy či výmazy aj.

Účelem ZOOÚ je zajištění ochrany osobních údajů, jakož i způsobu jejich zpracování, a to jak v České republice, tak i v případě přenosu do zahraničí a regulace vztahů, které v souvislosti s nimi vznikají.

ZOOÚ se vztahuje na osobní údaje shromažďované a zpracovávané právnickými a fyzickými osobami, bez ohledu na to, zda vykonávají veřejnou moc nebo se jedná o subjekty soukromoprávní a rovněž tak, jak již bylo uvedeno výše, neodvisle od toho, zda k tomuto zpracovávání dochází automatizovaně v informačních systémech nebo manuálně.

Obdobně i správní úřady působící na úseku sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny zpracovávají osobní údaje v souladu se ZOOÚ a se zřetelem ke zvláštní úpravě dané právními předpisy upravujícími sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění.

1.1 Výklad definic

1.1.1 Osobní údaj

Osobním údajem je jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho

fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu, Znakem osobního údaje tedy je, že vypovídá o subjektu údajů, který nelze zaměnit s jiným subjektem údajů, tedy možnost zjištění identity subjektu údajů (určenost či určitelnost). Je tedy nutno vycházet ze skutečnosti, zda správce může vytvořit přímou vazbu mezi údajem a fyzickou osobou. Tento vztah se vytváří převážně pomocí přesného identifikátoru nebo pomocí několika jiných údajů, které jednoznačnou identifikaci fyzické osoby tvoří (přímá identifikace). Osoba je určená či určitelná, lze-li pomocí jednoho či více osobních údajů určit její identitu. Objekt údajů je třeba považovat za určený vždy, je-li známo současně jeho jméno, příjmení a rodné číslo. Určitelností tedy rozumíme stav, kdy na základě osobních údajů, které má správce k dispozici, nebo z osobních údajů, k nimž má správce přístup, lze subjekt údajů jednoznačně odlišit od jiných subjektů údajů. Určenost je stavem, kdy správce má k dispozici přímé identifikační údaje subjektů údajů.

Osobní údaj se ne vždy musí vztahovat pouze k jedné fyzické osobě, ale může se vztahovat i ke skupině osob, např. ke spolumahitelům nemovitosti. Jsou-li však jednotlivé osoby rozlišeny, i v tomto případě se bude jednat o osobní údaj.

Pojem osobní údaj není možné zaměňovat s pojmem „projev osobní povahy“ tak, jak jej zná občanskoprávní úprava. Jde o dva samostatné právní instituty, přičemž však projev osobní povahy může za určité situace obsahovat osobní údaj a pak dochází k jejich překrývání.

1.1.2 Subjektem údajů je zásadně pouze fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují. Aplikace ZOOÚ na ochranu údajů právnických osob není pojmově myslitelná, neboť o osobním údaji lze hovořit vždy pouze u fyzické osoby.

1.1.3 Zpracováním osobních údajů ZOOÚ rozumí jakoukoli operaci či soustavu operací, které správce nebo zpracovatel systematicky, tedy nikoli nahodile, provádějí s osobními údaji, ať už automatizovaně či jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace,

1.1.4 Za správce ZOOÚ označuje každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Správcem tak bude jednak státní nebo jiný orgán, eventuálně subjekt, jemuž je zákonem uloženo, aby zpracovával osobní údaje a dále též soukromý subjekt či nepodnikající fyzická osoba, která zpracovává osobní údaje pro účely podnikatelské nebo pro jakékoli účely jiné. Správce může pověřit nebo zmocnit ke zpracování osobních údajů jiný subjekt, zpracovatele, ledaže by mu ZOOÚ ukládal, aby údaje zpracoval sám.

1.1.5 Zpracovatelem je každý subjekt, který na základě zvláštního zákona nebo pověření správcem zpracovává osobní údaje podle ZOOÚ. Zpracovatel tedy, na rozdíl od správce, neurčuje účel a prostředky zpracování osobních údajů a vzhledem k tomu, že zpracovatel může provádět pouze některé operace v souvislosti se zpracováním, nemusí jít vždy ani o subjekt, který údaje shromáždil.

1.1.6. Příjemcem je každý subjekt, kterému jsou osobní údaje zpřístupněny; za příjemce se nepovažuje subjekt, který zpracovává osobní údaje.

2 Struktura platné právní úpravy

2.1 Práva a povinnosti při zpracování osobních údajů

Správce je v první řadě povinen stanovit účel, k němuž mají být údaje zpracovány, tedy proč a k jakému cíli se shromažďují. Vymezení účelu shromažďování je předpokladem splnění dalších povinností správce. Jde zejména o povinnosti shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném k naplnění tohoto účelu. Rozsah, v němž mohou být údaje shromažďovány, je stanoven buď přímo zákonem (zejména u státních orgánů) nebo plyne z účelu, pro který jsou shromažďovány

Shromažďovat a zpracovávat lze pouze údaje pravdivé a přesné, získané v souladu se ZOOÚ. Je na správci, aby zjistil, zda jim shromažďované a popřípadě zpracovávané údaje odpovídají těmto požadavkům ZOOÚ a pokud těmto požadavkům neodpovídají, je povinen je blokovat, tj. učinit osobní údaj nepřístupný, nijak jej nezpracovávat a bez zbytečného odkladu tyto údaje opravit nebo doplnit. Nelze-li údaje opravit či doplnit, je povinen je zlikvidovat.

Správce je povinen uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Jakmile tato lhůta pomine, je možné tyto údaje uchovávat pouze pro účely statistické, vědecké a pro účely archivnictví, jinak je třeba tyto údaje zlikvidovat. Správce nebo na základě jeho pokynu zpracovatel je povinen provést likvidaci osobních údajů, jakmile pomine účel, pro který byly osobní údaje zpracovány, nebo na základě žádosti subjektu údajů. Likvidací osobních údajů se rozumí fyzické zničení jejich nosiče, jejich fyzické vymazání nebo jejich trvalé vyloučení z dalších zpracování.

Správce je při shromažďování osobních údajů povinen subjekt údajů informovat o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, nejsou-li subjektu údajů tyto informace již známy. Shromažďovat osobní údaje smí správce tedy pouze otevřeně, tj. tak, aby o tom subjekt údajů věděl. Shromažďování osobních údajů proto není možné provádět pod záminkou jiné činnosti.

Zaměstnanci správce nebo zpracovatele a jiné osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, mohou zpracovávat osobní údaje pouze za podmínek a v rozsahu správcem nebo zpracovatelem stanoveném.

Osobní údaje mohou být předány do členského státu Evropské unie. Volný pohyb osobních údajů nemůže být omezován.

2.2 Souhlas subjektu údajů

Správce může zpracovávat osobní údaje jen se souhlasem subjektu údajů. Subjekt údajů musí být při udělení souhlasu informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období. Bez ohledu na souhlas subjektu údajů je možné údaje zpracovávat pouze v ZOOÚ taxativně vymezených případech, např. tehdy, je-li toho třeba k ochraně důležitých zájmů subjektu údajů nebo děje-li se tak ve prospěch subjektu údajů např. při plnění povinností plynoucích ze smluvních vztahů. Souhlasu není rovněž třeba ke zpracování údajů, které byly zveřejněny, jejich zpracování však bude omezeno právem subjektu údajů na ochranu soukromí. Zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů je možné i tehdy, je-li to nezbytné pro ochranu práv správce, nikoli ovšem pro ochranu práv třetích osob.

Jméno, příjmení a adresu subjektu údajů lze použít, pokud byly takové údaje získány z veřejného seznamu nebo vlastní činností správce a za předpokladu, že jsou zpracovány k nabízení obchodu či služeb. Další zpracování těchto údajů je možné jen pokud s tím subjekt údajů nevyhoví

nesouhlas, a to písemnou formou. Správce, jemuž byly takto údaje předány, je však již nesmí poskytnout třetí osobě.

Při všech výše uvedených činnostech je správce, jakož i zpracovatel, povinen dbát toho, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména pokud jde o právo na zachování lidské důstojnosti a ochrany před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu.

2.3 Zpracování údajů osobou odlišnou od správce

Zpracování osobních údajů může místo správce provádět zpracovatel, a to na základě zákona nebo smlouvy o zpracování osobních údajů uzavřené mezi správcem a zpracovatelem. V zájmu právní jistoty nejen správce a zpracovatele, ale i subjektu údajů je ZOOÚ stanoven požadavek písemné formy této smlouvy. Podstatnými náležitostmi této smlouvy je rozsah, účel a doba, na níž se uzavírá.

Na zpracovatele je třeba přiměřeně aplikovat ustanovení o povinnostech správce, neboť i on má přístup k osobním údajům a je proto povinen zajistit, aby se jejich zpracování dělo podle ZOOÚ. Zjistí-li, že správce porušuje své povinnosti, musí jej na to upozornit a ukončit zpracování osobních údajů. Pokud tak neučiní, vzniká mu odpovědnost za škodu, která vznikla subjektu údajů, a to v rozsahu, v němž v důsledku tohoto opomenutí ke škodě došlo.

2.4 Informační povinnost

Správce je před zahájením zpracování osobních údajů povinen subjekt údajů řádně a včas písemně informovat o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovávány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny či komu jsou určeny. Subjektu údajů se tak musí dostat přehledné, jasné a obsažné informace o tom, že jsou o něm shromažďovány údaje. Subjekt údajů musí být poučen nejen o své povinnosti údaje poskytnout, stanoví-li tak zákon, ale i o důsledcích, jež vyplynou z toho, že tak neučiní, jakož i o možnosti odepřít poskytnutí údajů či o tom, zda poskytnutí osobních údajů je dobrovolné.

Subjekt údajů musí mít zajištěn přístup k údajům o něm vedeným a správce je povinen jej o tomto právu, jakož i o dalších právech stanovených ZOOÚ (např. právo obrátit se na Úřad pro ochranu osobních údajů při porušení povinnosti správce), informovat. Správce je povinen jednou ročně bezplatně a kdykoli za přiměřenou úhradu poskytnout subjektu údajů informace o osobních údajích, které jsou o něm zpracovávány, za předpokladu, že o to subjekt písemně požádá. Získá-li správce osobní údaje jiným způsobem než přímo od subjektu, je povinen poskytnout subjektu údajů na základě písemné žádosti informace o zdroji osobních údajů.

Z informační povinnosti stanoví ZOOÚ určité výjimky, většinou pro případ, kdy určité zpracování osobních údajů ukládá správci zvláštní zákon, zejména pro potřeby statistické, vědecké nebo pro zpravodajské služby.

2.5 Povinnosti osob při zabezpečení osobních údajů a povinnost mlčenlivosti

ZOOÚ stanoví obecnou povinnost pro všechny správce přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů, a to i po ukončení zpracování osobních údajů. Povinnost zachovávat mlčenlivost o osobních údajích a bezpečnostních opatřeních mají zaměstnanci správce či zpracovatele, jiné fyzické osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se

správcem nebo zpracovatelem, jakož i další osoby, které přicházejí do styku s osobními údaji u správce nebo zpracovatele. Mlčenlivosti se nemůže dovolávat ten, komu vznikla povinnost oznámit trestný čin.

2.6 Oznamovací povinnost

Hodlá-li někdo zpracovávat osobní údaje nebo změnit jejich zpracování, je povinen tuto skutečnost oznámit písemnou formou Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen Úřad), a to před započítím zpracování. Podnikatelům vzniká oznamovací povinnost zejména v případě, kdy si vedou databázi svých klientů – fyzických osob.

Smyslem oznamovací povinnosti je zajistit výkon dozoru ze strany Úřadu. ZOOÚ stanoví rozsah údajů, které musí oznámení obsahovat. Z oznamovací povinnosti ZOOÚ vyjímá určitá zpracování, a to zejména ta, která jsou správci uložena zvláštním zákonem a jejichž kontrola Úřadem není oznámením ovlivněna, za předpokladu, že správce shromažďuje osobní údaje pouze v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem. Jakýkoli sběr údajů nad rámec zvláštního zákona by však již registraci podléhal.

Oznamovací povinnost je správci uložena i v případě, kdy hodlá ukončit svoji činnost. Správce musí zároveň Úřadu oznámit, jak naložil s osobními údaji. Smyslem tohoto ustanovení je umožnění následné kontrolní činnosti úřadu.

2.7 Ochrana práv subjektů údajů

Zjistí-li subjekt údajů, že došlo k porušení povinností správcem nebo zpracovatelem, je oprávněn obrátit se na Úřad se žádostí o zajištění opatření k nápravě. Uplatněním těchto práv není dotčena možnost domáhat se nároků na ochranu osobnosti. Subjekt údajů je oprávněn požadovat, aby se správce či zpracovatel zdržel takového jednání, odstranil takto vzniklý stav či poskytl omluvu nebo jiné zadostiučinění, aby opravil nebo doplnil osobní údaje tak, aby byly přesné.

Zákon poskytuje subjektu údajů rovněž možnost domáhat se úpravy nemajetkové újmy, vzniklé porušením povinností osoby, která vykonává pro správce či zpracovatele činnosti na základě smlouvy. Tím opětovně není dotčena možnost domáhat se nároků na ochranu osobnosti dle občanskoprávních předpisů.

Výše uvedené nároky je subjekt údajů oprávněn uplatňovat i vůči těm, kdo získali jeho osobní údaje neoprávněně, bez ohledu na to, zda se tak stalo úmyslně či z nedbalosti.

2.8 Citlivý údaj

Citlivým údajem je osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů; citlivým údajem je také biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů. Tyto údaje podléhají speciální úpravě a lze je zpracovávat pouze s výslovným písemným souhlasem subjektu údajů a subjekt údajů musí být výslovně o svých právech vždy poučen.

Bez souhlasu subjektu údajů je možné tyto údaje zpracovávat jen v ZOOÚ taxativně vymezených případech, např. je-li to nutné v zájmu zachování života nebo zdraví subjektu údajů nebo jiné osoby nebo odvrácení bezprostředního závažného nebezpečí hrozícího jejich majetku.

3 Právní a faktická rizika zneužití osobních údajů

3.1 Zpracovávání údajů cestujících v městské hromadné dopravě.

Dopravní podnik může jako správce zpracovávat osobní údaje cestujících pro účely prodeje jízdních dokladů, pokud současně splňuje další podmínky stanovené ZOOÚ, pouze se souhlasem subjektu údajů, neboť zpracování osobních údajů cestujících k tomuto účelu není zpracováním nutným pro plnění povinností stanovených zvláštním zákonem.

Zpracování osobních údajů cestujících, kteří se neprokázali v okamžiku přepravní kontroly platným jízdním dokladem, je možné považovat za zpracování osobních údajů, kterých je třeba k uplatnění práv vyplývajících ze zvláštních zákonů.

Pokud dopravní podnik zpracovává pro účely přepravní kontroly a vymáhání pohledávek z přepravy osobní údaje cestujících bez souhlasu subjektu údajů a jako nezbytné pro ochranu práv správce, je povinen bez zbytečného odkladu subjekt údajů o tomto postupu informovat.

3.2 Nepřípustné propojování databází pro marketingové účely.

Smlouvou uzavřenou mezi správcem a zpracovatelem osobních údajů dle ustanovení § 6 ZOOÚ však nelze dohodnout slučování databází jednotlivých správců. Každý správce totiž může pověřit zpracovatele zpracováním osobních údajů maximálně v takovém rozsahu, v němž je má sám.

Jak již bylo uvedeno výše, pro účel nabízení obchodu a služeb ZOOÚ umožňuje použít jméno, příjmení a adresu subjektu údajů, jestliže byly tyto údaje získány z veřejného seznamu nebo v souvislosti s činností správce nebo zpracovatele. Tyto údaje lze používat i bez souhlasu a to až do doby, kdy subjekt údajů vysloví s tímto zpracováním písemný nesouhlas.

Pokud však správce hodlá předat takto zpracovávané osobní údaje jinému správci, ZOOÚ umožňuje jejich předání jinému správci pouze při splnění stanovených podmínek.

Aby tedy správce mohl zpracovávat osobní údaje zákazníků pro účely marketingu, musí k tomu získat souhlas subjektu údajů. Před zahájením takového zpracování je povinen tuto skutečnost oznámit Úřadu. Propojování databází zpracovatelem při zpracování prováděných pro různé správce, a tedy vytváření "megadatabází", zákon neumožňuje.

3.3 Předávání osobních údajů Policii ČR

Poskytnutí osobních údajů z evidence Policie České republiky (dále jen "Policie") představuje zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů, které je možné, jestliže se jedná o zpracování stanovené zvláštním zákonem nebo nutné pro plnění povinností stanovených zvláštním zákonem.

Zvláštním zákonem je v tomto případě zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Podle ustanovení § 60 Policie zpracovává v souladu s tímto zákonem a jiným právním předpisem informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.

Podle ustanovení § 66 může Policie v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od správce evidence nebo zpracovatele poskytnutí informací z evidence provozované na základě jiného právního předpisu. Správce evidence nebo zpracovatel poskytne informace bezplatně, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Správce evidence nebo zpracovatel jsou povinni žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět, nestanoví-li jiný právní předpis pro poskytnutí informací policii jiný režim. Policie žádá o poskytnutí informací pouze způsobem, který umožní policii

uchovávat identifikační údaje o útvaru policie nebo o policistovi, který o poskytnutí informací žádal, a o účelu, k němuž bylo o poskytnutí informací žádáno, nejméně po dobu 5 let.

3.4 Nahlížení do spisu podle správního řádu

Podle § 38 odst. zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád) mají účastníci řízení a jejich zástupci právo nahlížet do spisů a pořizovat si z nich výpisy. Správní orgán může povolit nahlédnout do spisů i jiným osobám, pokud prokážou právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

Umožnit nahlédnout do spisů účastníkům řízení a jejich zástupcům, případně umožnit pořizování výpisů, je zákonnou povinností správního orgánu.

4 Úřad pro ochranu osobních údajů

Zřizuje se na základě zákona č. 101/2000 Sb. a má sídlo v Praze. Úřad je nezávislý orgán. Ve své činnosti postupuje nezávisle a řídí se pouze zákony a jinými právními předpisy. V čele úřadu je předseda, kterého do funkce jmenuje a odvolává prezident republiky na návrh Senátu Parlamentu České republiky. Předseda je jmenován na dobu 5 let. S výkonem funkce předsedy je neslučitelná funkce poslance nebo senátora, soudce, státního zástupce, jakákoliv funkce ve veřejné správě, funkce člena orgánů územní samosprávy a členství v politických stranách a hnutích.

Zaměstnanci Úřadu jsou předseda, inspektoři a další zaměstnanci. **Inspektor** vykonává kontrolu, řídí kontrolu a vypracovává **kontrolní protokol**. Inspektora jmenuje a odvolává prezident republiky na návrh Senátu Parlamentu České republiky.

Úřad vede **registr zpracování osobních údajů** a vykonává povinnosti a působnosti stanovené zákonem:

- a) provádí dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem při zpracování osobních údajů; dozor nad zpracováním osobních údajů, které provádějí zpravodajské služby, stanoví zvláštní právní předpis,
- b) vede registr zpracování osobních údajů,
- c) přijímá podněty a stížnosti na porušení povinností stanovených zákonem při zpracování osobních údajů a informuje o jejich vyřízení,
- d) zpracovává a veřejnosti zpřístupňuje výroční zprávu o své činnosti,
- e) vykonává další působnosti stanovené mu zákonem,
- f) projednává přestupky a jiné správní delikty a uděluje pokuty podle tohoto zákona,
- g) zajišťuje plnění požadavků vyplývajících z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, a z přímo použitelných předpisů Evropských společenství,
- h) poskytuje konzultace v oblasti ochrany osobních údajů,
- i) spolupracuje s obdobnými úřady jiných států, s orgány Evropské unie a s orgány mezinárodních organizací působícími v oblasti ochrany osobních údajů. Úřad v souladu s právem Evropských společenství plní oznamovací povinnost vůči orgánům Evropské unie.

Zjistí-li Úřad, že správce, jehož oznámení bylo zapsáno do registru, porušuje podmínky stanovené tímto zákonem, rozhodne o zrušení registrace.

Informaci o prováděné kontrolní činnosti a jejím zhodnocení, informace o zhodnocení stavu v oblasti zpracovávání a ochrany údajů v České republice a zhodnocení činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů se předkládá vládě, parlamentu a senátu ČR **výroční zprávou**.

Zjistí-li kontrolující, že došlo k porušení povinností uložených tímto zákonem, uloží inspektor, jaká opatření je třeba učinit, aby byly zjištěné nedostatky odstraněny, a stanoví lhůtu pro jejich odstranění. Za hrubé porušení zákona je možné uložit pokuty až do výše 10 000 000 Kč.